

ческий писатель, ако и съ много ёще недостатки. Малко преди него са яви драмата: *Стоялиъ Войвода*, съчинителъ на която е неизвѣстенъ. Но като по-сполучена и оригинална драма на езика си имамы скоропечатаната (1872) пѣса на г. Друмева подъ заглавие: «Иванку, убѣецъ на Асѣня.» Отъ преведенитъ драмы първо мѣсто може да има трудътъ на г. Н. Бончова «Разбойници — отъ Шиллера» (Гл. *период. списаніе* на б. книжно дружество отъ 1870—72 год.); а по-малкы драмы кое преведены, кое съставены и имамы драмата «Велизарій» ёще «Наполеонъ I Бонапартъ» и др. и. А отъ комедіи първа у насъ са явила извѣстната комедія «Михалъ» отъ С. Доброплоднаго; слѣдъ нея «Ловченскій Владика» отъ Т. Икономова; «Криворазбраната цивилизація; отъ Д. Войникова; Най-послѣ, ако щѣте и нашата комедія: «Не-ше-може!» или «Глезенъ Мирчо» която за първъ пѣтъ са представи въ Търново 1870 год. и са напечатана сега 1873 г.

Съединеніе на драматическата поезія съ музиката. — Отъ съединеніето на драматическата поезія съ музиката происхождатъ опера и водевиль.

Операта (орега) е драма или комедія, въ която представената случка са предава не съ разговоръ, а съ пѣсни. Най-добры оперы иматъ Италианцитъ на които ёще подражаватъ и Нѣмцы, и Френцы, и Англичаны, и Руссы.

Водесиль (Vaudeville) ё малка една комедія, въ която разговоритъ на дѣйствующитъ лица сѣ съединены съ куплети или купъ-стихове, които сѣ пѣйтъ. Водевильтъ е зель началото си во Франція, дѣто особенно сѣ извѣстны водевилитъ на Скриба. Русситъ иматъ много водевили, но почти сичкитъ сѣ преведены отъ френскы. — Ный неможемъ да са надѣвамы ёще за оперы и водевили или други капиталны произведенія отъ драматическата поезія, преди да са основе и у насъ *народенъ театръ*, за коѣто сѣ имали първата идея нашитъ съотечественицы въ Влашко, особенно Браилскитъ Българи; тукъ едвамъ отскоро (1870) са съсѣтихъ за него — и училищата ни сега служатъ за театръ!